

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ประวัติและความเป็นมาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง¹

เมื่อก่อนปี พ.ศ. 2514 ปัญหาการขาดแคลนที่เรียนในระดับอุดมศึกษา เป็นปัญหาที่แก้ไม่ตก และทวีความรุนแรงขึ้นทุกที เพราะเหตุว่า จำนวนนักศึกษาที่ต้องการเรียนต่อมีเพิ่มขึ้น แต่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็มีที่เรียนจำกัด ไม่อาจรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นได้มากนัก จึงมีนักศึกษารอเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่จำนวนมากขึ้นทุกปี เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จึงมีผู้เสนอให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยทลาควิชาขึ้น ในที่สุด เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514 จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง ลงวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2514 ใ้โดยมีพระนามพอชนรามคำแหงมหาราชบูรพกษัตริย์ของประเทศไทย มาตั้งเป็นชื่อของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เปิดรับนักศึกษาเข้าเรียนในระดับปริญญาตรี โดยไม่มีการสอบคัดเลือกและไม่จำกัดจำนวนเป็นครั้งแรกในปีการศึกษา 2514 เมื่อแรก ๆ เปิดสอนมี 4 คณะ คือ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ปีต่อ ๆ มาได้มีคณะเพิ่มขึ้นอีก ปัจจุบันนี้ได้เปิดสอน 7 คณะ คือ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะ

---

¹คณะกรรมการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, "มหาวิทยาลัยรามคำแหง," ปฐมนิเทศน์ศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2522, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.

เศรษฐศาสตร์ จัดสอนหลักสูตรปริญญาตรี มีกำหนดเวลาเรียน 8 ปี โครงสร้างหลักสูตรโดยทั่วไป จะกำหนดหน่วยกิตอย่างต่ำไว้ประมาณ 140 หน่วยกิต โดยมุ่งสร้างความรู้พื้นฐานทั่วไปที่จำเป็นแก่บัณฑิตทุกคน ต่อจากนั้นจึงมุ่งส่งเสริมความรู้ในสาขาวิชาชีพที่นักศึกษาเลือกเป็นวิชาเอกและวิชาโท

มหาวิทยาลัยได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อดำเนินงานต่าง ๆ มีการใช้ระบบโทรทัศน์วงจรปิดในการเรียนการสอน มีการบรรยายในห้องเรียนทุกวันตลอดสัปดาห์ การบรรยายทางวิทยุกระจายเสียง ตามสถานีวิทยุทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาครวม 44 สถานี โดยเฉพาะที่สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย รายการ 2 กรุงเทพฯ วันละ 10 ชั่วโมง จัดให้มีการบรรยายสรุปทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ทุก ๆ วัน นอกจากนี้ยังได้จัดโครงการอาจารย์สัญจรให้แก่นักศึกษาปีที่ 1 ในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ โดยได้เปิดศูนย์บรรยายสรุปขึ้น 12 ศูนย์ มีการบรรยายเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์

ลักษณะการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย¹ ได้ดำเนินการแบบบทวิภาค (Semester Basis) ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ จะแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ภาค คือ ภาค 1 (First Semester) และภาค 2 (Second Semester) ภาค 1 และภาค 2 ใช้เวลา 18 สัปดาห์ สำหรับภาคฤดูร้อน (Summer Session) ใช้เวลา 8 สัปดาห์

มหาวิทยาลัย ได้ทำการจัดสอนแบบประสานงานด้านวิชาการระหว่างคณะ (Interdisciplinary Program) คือ คณะใดหรือภาควิชาใดมีหน้าที่เกี่ยวกับการเปิดสอนวิชาใด ก็อำนวยความสะดวก และวิจัยในวิชานั้น ๆ แก่นักศึกษาทุกคนทั้งมหาวิทยาลัย โดยไม่มีการเปิดสอนกระบวนวิชา (Course) ซ้ำกัน

¹มหาวิทยาลัยรามคำแหง, "แนะนำระบบการศึกษา," ปฐมนิเทศนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2522, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

การกำหนดสถานภาพนักศึกษา ให้กำหนดดังนี้

1. นักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมไม่เกิน 35 หน่วยกิต เป็นชั้น 1 (Freshman)
2. นักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมระหว่าง 36-70 หน่วยกิต เป็นชั้น 2 (Sophomore)
3. นักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมระหว่าง 71-105 หน่วยกิต เป็นชั้น 3 (Junior)
4. นักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมเกิน 105 หน่วยกิต เป็นชั้น 4 (Senior)

การประเมินผล

การประเมินผล¹ มหาวิทยาลัยได้พิจารณาการประเมินผลของแต่ละกระบวนวิชา โดยให้ระบบการให้ลำดับชั้น (Grade) ได้แก่ G, P และ F ซึ่งกำหนดขึ้นให้เป็นลำดับแสดงคุณภาพการเรียนของนักศึกษาในแต่ละกระบวนวิชา เรียงลำดับตั้งแต่คุณภาพสูงสุด (G) ถึงคุณภาพต่ำสุด (F) ดังนี้

ลำดับชั้น G = ดี = 4.00

ลำดับชั้น P = ใค้ = 2.25

ลำดับชั้น F = ตก = 0

กระบวนวิชาที่นักศึกษาได้ลำดับชั้น G และ P เท่านั้น จึงจะนับหน่วยกิตของกระบวนวิชานั้นเป็นหน่วยกิตสะสม ส่วนกระบวนวิชาใดที่นักศึกษาขาดสอบ นักศึกษาจะได้ลำดับชั้น F ในกระบวนวิชานั้น ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เท่าที่ผู้วิจัยศึกษามายังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทำการศึกษาดังภูมิหลังของบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่มีผู้สนใจทำการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษามหาวิทยาลัย

---

¹มหาวิทยาลัยรามคำแหง, "การประเมินผล," ประชุมนิเทศนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2522, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

รามคำแหง ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนค่าน่าอง ๆ
ดังนี้

อายุ

อายุมีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจากการวิจัยของ เสริมศักดิ์
วิศาลาภรณ์¹ พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่อายุมีความสัมพันธ์ทางลบ

($r = .147$) และความสัมพันธ์มีความเชื่อมั่นทางสถิติ แสดงว่านิสิตอายุน้อยได้คะแนนสูง

สุรเดช ปนาทกุล² พบว่า อายุมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเบ็คเสิร์จ

สุวิทย์ สมานมิตร³ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุ $17\frac{1}{2}$ ปี - 19 ปี จะมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มอายุอื่น ๆ ส่วนนักศึกษาที่มีอายุ $21-23\frac{1}{2}$ ปี ซึ่งเป็นกลุ่ม
ใหญ่ของประชากร จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สุด

แรนคอล์ฟ ชาลส์⁴ (Randolph Charles) ทำการศึกษาเมื่อปี 1974 พบว่า
อายุกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญของนัก เรียนมัธยม-
ศึกษา ในขณะที่สถิติปัญญามีผลโดยตรงต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

¹ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์, "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ
นิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา," ศูนย์ศึกษา 17 (กรกฎาคม-สิงหาคม, 2514) : 55.

² สุรเดช ปนาทกุล, "ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในครอบครัว กับผล
สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเบ็คเสิร์จ," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520

³ สุวิทย์ สมานมิตร, "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษ
มหาบัณฑิต," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2513).

⁴ Randolph Charles Dickens, "A Study of Factor Related to
The Achievement of Adult Basic Education Learners," A Dissertation
Abstracts International 35 (August 1974) : 784-A.

และจากการวิจัยของ แมคเลย์¹ (William Bronson Macleay) พบว่า เพศและอายุต่างก็เป็นปัจจัยที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย แตกต่างกันได้

จะเห็นได้ว่า อายุเป็นตัวประกอบอันหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยทั่วไปแล้วนิสิตที่เข้าเรียนในระดับวิทยาลัย ในระดับอายุปกติ หรือต่ำกว่าปกติ จะมีแนวโน้มเรียนได้ดีที่สุด²

004958

ระดับการศึกษาของบิดามารดา

สิ่งสำคัญที่มีผลเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระดับการศึกษาของบิดามารดา จากการศึกษาของ ปัญุกรณ์ ชูตั้งกร³ พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา รายได้ อาชีพ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับสัมฤทธิ์ผลวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ฮาร์เลย์⁴ (Harley) พบว่า การศึกษาของบิดา

¹William Bronson, Macleay, "An Analysis of the impact of the Colorado State College Summer Programs for College Competency 1963-1965," A Dissertation Abstracts International 35 (November 1974) : 2725-A.

²R.R. Pierson, "Age Versus Academic Success in College Student," School and Society, 42 : 1935, pp. 581-584.

³ปัญุกรณ์ ชูตั้งกร, "ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสังคม กับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520)

⁴Steven Joseph Harley, "The Relationship Between a Selected series of Variables and Academic Achievement among first and fourth graders," Dissertation Abstract Interuational, 37 (July 1976) : 42-43-A.

มารดา แรงจูงใจในการเรียนรู้ จะช่วยทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา และ เซกตัน¹ (Sexton) ได้พบวาระดับการศึกษาของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของบุตรอย่างมาก แต่จากการวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์² ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของบุตร ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุวิทย์ สมานมิตร³ ที่พบว่า ระดับการศึกษาของบิดาไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาแต่อย่างใด

จำนวนพี่น้องในครอบครัว

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์⁴ ได้ศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์เล็กน้อย ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับจำนวนพี่น้อง ($r = .032$) กับเป็นบุตรคนที่เท่าไร ($r = .063$) กับจำนวนพี่น้องที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่า ($r = .025$)

วัฒนา พุ่มเล็ก⁵ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องจำนวนพี่น้อง ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงและต่ำ

วอร์ซิงตัน และแกรนท์⁶ (Lois H. Worthington and Claude W. Grant)

¹ Sexton, P.C.E Duction and Income, New York : The Viking Press, 1961.

² เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 57.

³ สุวิทย์ สมานมิตร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 96.

⁴ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 54.

⁵ วัฒนา พุ่มเล็ก, เรื่องเดียวกัน,

⁶ Lois H., Worthington, and Glande W. Grant, "Factor of Academic Success: A Multivariate Analysis." Journal of Educational Research 65 (September 1971) : 7-10.

พบว่า จำนวนพี่น้องในครอบครัว มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย ยูทาห์ (University of Utah)

ลำดับที่การเป็นบุตร

จากการศึกษาของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์¹ พบว่า ลำดับที่การเป็นบุตรมีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อย กับคะแนนเฉลี่ยสะสม ($r = .025$) ทำนองเดียวกับ ปิฎกาภรณ์ ชุติงกร² ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสังคม กับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 พบว่า ลำดับที่การเกิด ไม่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลรวม และสัมฤทธิ์ผลรายวิชา ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

แฟร์ เลย์³ (Farley, 1967) ศึกษาถึงลำดับที่การเกิด และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างลูกคนโต และคนอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่การศึกษาของ อดัม และฟิลลิปส์⁴ (Russell L. Adams and Beeman N. Phillips, 1972) พบว่า ลำดับที่การเกิดต่างกัน ของกลุ่มนักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคม เชื้อชาติต่างกัน มีสัมฤทธิ์ผลต่างกัน คือลูกคนโตจะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่าลูกคนอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

¹เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์, เรื่องเดียวกัน,

²ปิฎกาภรณ์ ชุติงกร, เรื่องเดียวกัน,

³Frank H. Farley, "Birth Order, Achievement Motivation and Academic Attainment," British Journal of Educational Psychology 37 (June 1967) : 256.

⁴Russell L. Adams and Beeman N. Phillips, "Motivational and Achievement Differences among Children of Various Ordinal Birth Position," Child Development 43 (March 1972) : 155-164.

จากการศึกษาค้นคว้ารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะพบว่า ส่วนใหญ่จะทำการวิจัยในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และพิจารณาตัวแปรทีละตัว ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การพิจารณาตัวแปรพร้อม ๆ กันในกรณีที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง เพื่อจะดูว่าตัวแปรตัวไหนที่ส่งผลให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และตัวแปรใดที่ส่งผลให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ และในกรณีที่ตัวแปรไม่ใช่ตัวแปรต่อเนื่อง จะนำมาวิเคราะห์โดยพิจารณาทีละตัวแปร ผู้วิจัยเชื่อว่าผลที่ได้จะทำให้วรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย